

Rebekka-bladet

Trykt som manuskript for ordensmedlemmer.

Nr. 9. — 2 årgang

Utgitt av Det Norske Rebekkaråd av I. O. O. F.
Eksp.: Stortingsgt. 28

1. oktober 1947

Utgis med et 4-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen utenfor Norge er kr. 4,00 pr. år. Annonsepriser etter avtale. - Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 15de i hver måned.

Ettertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogensgodkjennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse

Den uavhengige Norske Storloge
av
Odd-Fellow-ordenen (I. O. O. F.)
Stor-Siren

Til samtlige loger og Rebekhaloger!

Jeg har mottatt en skrivelse, datert 11. august d. å. fra den såkalte «Grossloge von Berlin», undertegnet av Hermes, Gross Meister.

Det meddeles i denne skrivelse at den uavhengige Odd Fellow Orden atter er oppstått i Tyskland, og at gjenåpningen fant sted 30. juni 1946. Da ble en «Grossloge von Berlin» gjenåpnet, tillikemed 3 underloger i Berlin. Det opplyses at i disse 3 underloger er 27 tidligere medlemmer av Berlinerlogen blitt medlemmer. Videre meddeles det at ved åpningsmøtet var tilstede 76 br. av Ordenen, og Ordenen vil ved utgangen av 1947 bli tilført ca. 300 br.

Det heter videre i skrivelsen at de arbeider av alle krefter for å avbøye det hat som også i de tyske rekker er tilstede overfor de tidligere fiender, og de ber om at de må bli rakt en broderhånd forat gjensidig hat helt kan bli avbøyet.

Jeg gjør i denne anledning oppmerksom på følgende:

Den tyske Storloge besluttet i 1933 å oppløse Ordenen i Tyskland, og denne beslutning ble meddelt de øvrige jurisdiksjoner. Dermed opphørte såvel den tyske Storloge som de tyske distriktsstorloger og de tyske underordnede loger å eksistere. Og det fantes ikke lenger godstående medlemmer av Ordenen i Tyskland.

Forholdet var helt forskjellig fra det som f. eks. skjedde i Norge i 1940. Her besluttet logene å innstille sin virksomhet, men Storlogen traff ingen som helst beslutning. Den eksisterer fremdeles, men uten å samles og uten å øve noen virksomhet. Den norske Storloges charter var den hele tid i min besittelse. Derfor kunne de norske loger etter frigjøringen når som helst beslutte å gjenoppta virksomheten.

Det samme kan ikke skje i Tyskland. Ifølge Ordenens konstitusjon og hele oppbygning kan en underordnet loge ikke eksistere uten å være underlagt en storloge, enten direkte eller indirekte gjennom en distriktsstorloge. En distrikts-Storloge kan heller ikke eksistere uten å være underordnet en uavhengig storloge.

Det som nå er gjort i Tyskland, er derfor ulovlig,

og jeg må følgelig for tiden forby de underordnede institusjoner å oppta ordensmessig forbindelse med institusjoner eller personer i eller fra Tyskland, eller motta besøk av sådanne.

Min begrunnelse er, som det vil sees, strengt formell. Vektige reelle grunner fører imidlertid til det samme resultat, men jeg anser det overflødig å redegjøre for disse — også av den grunn at alle norske Odd Fellows sikkerlig forstår disse grunner uten at de påpekes. Jeg skal alene tilføye at under de europeiske stor-sirers konferanse med Den suveræne Storloge i Baltimore i år hersket enighet om at man ikke burde bidra til Ordenens gjenoppståen i Tyskland sålenge de statsrettslige forhold i landet ennå ikke var ordnet.

For å forebygge en mulig misforståelse gjør jeg oppmerksom på at det selvsagt ikke er forbudt å yte materiell hjelp under den nød som nå hersker i Europa. Det er tvert imot vår Ordens plikt å hjelpe så langt vi makter — også om vi etter det som er passert må betrakte dem vi vil hjelpe som våre fiender. Men på den annen side er det ingen grunn til å begrense vår hjelpevirksomhet til forhenværende tyske Odd Fellows eller til Tyskland.

Her i Norge har vi det atskillig bedre enn i de fleste andre land. Vi kan meget vel reonsere på mange ting uten at det betyr noe synderlig offer, og vi kan ikke rolig sitte og se på at Europa sulter. Her trenges vårt hjertelag og at hånden er villig til å følge hjertets innskyttelse. Men det kreves ikke noe stort apparat, det er ikke nødvendig med noen landsinnsamling eller noen sentralisering av hjelpen. Hver loge kan, og bør oppta dette hjelpearbeid, og hver for seg må de kunne finne fram til en løsning av oppgaven. Den faller direkte inn under II. grad, og jeg henstiller til logenes O.M. om det ikke er grunn til å søke nettopp nye II. grads medlemmer gjort interessert i den organisasjonsmessige del av arbeidet.

Storlogen står til tjeneste med råd og veiledning i den utstrekning det måtte ønskes, og jeg vil sette pris på å bli holdt a jour.

Oslo, den 5. september 1947.

Med br.hilsen i V.K. & S.

Joh. Middelhon

Stor-Sire.

J. Espelund
Stor-Sekretær.

REBEKKA-BLADET

Utgitt av Det norske Rebekkaråd av I.O.O.F

Redaksjon og ekspedisjons adresse:
Stortingsgt. 28, Oslo.

Sommeren er forbi.

Sommeren og dermed også ferietiden er nå forbi, og de fleste er kommet tilbake med fornyede krefter, friskere både på legeme og sjel.

Våre loger har begynt sine regelmessige møtedager, hvor søstrene igjen treffes etter ferien, til arbeid og hygge.

Gleden over å møtes var stor, varme smil og trofaste håndtrykk fortalte hva vi følte.

Vi sitter atter i vår logesal. Ser alle kjære søstre, vi hører våre vakre ritualer, vi gleder oss over de nye ledd i vår søsterkjede, og vi bringer i stillhet vår takk til vår høyeste mester, som lot oss møtes i logen igjen.

Man blir høytidsstemt, blir så fylt av gode ønsker og gode forsetter, og vi lover oss selv å gjøre hva vi evner for logen.

Det er mange ting som kan gjøres for å bringe logen trivsel.

Vi må hjelpe til så det alltid er en god og vennlig tone i logen, sørge for at de nye søstre trives, og at de eldre søstre ikke går trett, og legge vekk all kritikk som er så ødeleggende og som gjør så mange motløse. Vi må heller finne en unnskyldning om det er nødvendig.

Og så har vi våre fonds.

Der må alle søstre hjelpe til, så hvert enkelt fond kan vokse og bli den hjelp de er tenkt å være både for våre egne, som til det sosiale arbeidet utad.

La den tiden som er igjen før jul, i alle deler bli en verdig avslutning på 1947.

En tale.

Daværende O.M. i «De syv stjerner», Anna Flod, holdt denne talen på Thomas Wildeys dag 1938:

Når vi feirer vår ordens dag vil Thomas Wildeys navn alltid være det strålende midtpunkt fordi det var ham som hamret det første ledd i den ordenskjede som binder Odd Fellows brødre og søstre sammen hele verden over.

Men da ordenens dag i år faller sammen med 40 års dagen for ordenens tilblivelse i Norge er det naturlig at vi minnes dem som her gikk i spissen.

Den første Odd Fellow loge i Norge ble stiftet i Stavanger 26. april 1898 av den danske storlogesjef br. Storsire Petrus Beyer og fikk navnet «Noreg». Som opphavsmann til dens stiftelse fortjener å nevnes stavangerkjøpmannen Gustav O. Abrahamsen som ble den første O.M.

I året 1900 da han var blitt logens exmester og storrepresentant hadde den 24 medlemmer.

Forholdene var ikke gunstige for denne loges framgang, hvorfor dens aktive arbeid stagnerte.

Våren 1907 innviet br. Storsire i Kristiania 17 menn som dannet en Odd Fellow forening under ledelse av høyesterettsadvokat Sam Johnson.

Til denne forening overførtes i februar 1908 den hvilende stavangerloges fribrev, idet navnet ble forandret til loge nr. 1 «Norvegia» av Norge, under hvilket navn den av br. Storsire Petrus Beyer institueres 18. med lokale i en frimurersal i Kristianas eldste i 1629 oppførte rådhus. Den begynte sin virksomhet med 49 medlemmer.

Loge «Norvegia»s første valgembetsmenn var O.M. adv. Sam. Johnson, U.M. apoteker Fr. Chr. Wolf, sekr. buråsjeff Hans Gurstad, kass. assurancesdirektør Carl Sjøstedt og skattm. direktør Hans Skabo Brun.

Men den mann som for alle tider vil stå som Norges Wildey er høyesterettsadvokat Sam Johnson.

Hva Odd Fellow ordenen er i Norge i dag skyldes i første rekke ham. Fra sin innvielse i Kjøbenhavn 6. mars 1907 og til sin død 27. september 1928 tok arbeidet for Ordenen det meste av hans interesse, arbeidskraft og tid, men han fikk også utrettet meget.

Han var en ildsjel for Ordenens utbredelse. Hans foredrag utover landet var entusiastisk og en opplevelse å høre. Han fikk dannet foreninger og stiftet loger.

Allerede 28. mai 1909 ble «St. Sunniva» den første Rebekkalogs i Oslo stiftet. Siden gikk det slag i slag til antallet ved hans død var 16 mannsloger og 8 Rebekkalogs.

Leir Norge ble stiftet i 1919 og den norske storloge 7. august 1920. Hermed fikk Norge sin egen jurisdiksjon og Sam Johnson dens høyeste styrer. Som Storsire bekledde han denne stilling med stor dyktighet til sin død.

Storsire Sam Johnson ofret seg særlig for den etiske side av Ordensarbeidet. Allerede omkring 1920 utarbeidet han etter anmodning av den danske Storsire Petrus Beyer nye ritualer for Rebekkagraden, hvorved denne grad ble utviklet til å inneholde foruten et innvielses- og så tre trinn.

Dette arbeid vant såvel den danske som den suverene storloges udelte bifall. Senere har han også utarbeidet ritualer for mannsloger og etter anmodning revidert og omarbeidet den norske leirs ritualer.

Det er også ham som har skrevet de fleste av de sanger vi bruker i logen.

Men også i rent praktiske ting var han den drivende kraft. Således har han utarbeidet lovverket for storlogen, de underordnede loger og Rebekkalogs.

Det var ham som fikk i stand kjøpet av O.F. Ordenens første eiendom K.A. nr. 6 i Oslo. Det var ham som gikk i spissen for opprettelse av Veslehjemmet i Oslo, det var ham som fikk startet O.F. blad i 1923.

Kort sagt: der var neppe et tiltak i Ordenen hvor ikke Sam Johnson var med, og det er med rette sagt at han var sjelen i alt godt O.F.-arbeid i Norge.

Sam Johnson var født 20. mai 1861 i Oslo, men hele sin barndom tilbrakte han i Lilleelvdalen hvortil hans far ble utnevnt til sokneprest i 1863. Hans mor var prestedatter.

At Sam Johnson var oppvokset i et harmonisk hjem får vi et strålende innblikk i ved å lese et dikt han skrev om sin far i 1903, hvor det blant annet står:

Og gode raad gikk rundt i grænd,
Og liv og kraft i dale.
End dirrer graad i stærke mænd
Ved mindet om hans tale.
Naar han av dem tog løftets ja,
De var i himlens forgaard da,
Og renhed dæmpet vildskab ned,
Hvor han gikk frem i kraft og fred
Og tro til Herrens naade.

Johnsons far hadde ønsket at sønnen Samuel skulle bli teolog, men religiøse grunner hindret ham fra å ta fatt på dette studiet.

I sine studentår følte han seg sterkt påvirket av Brandes, Darwin og Ibsen. Deres tanker fylte ham mer med uro og tvil og som et uttrykk for denne sinnstemning skriver han, bare 17 år gammel, disse tankevekkende vers:

Aa var jeg slig at jeg kunde tro,
Aa var jeg slig at jeg ikke tvilte,
Og kunde jeg drømme min sjæl til ro,
Mens tanken bunden av længslen hvilte,
Da fjærnt jeg førtes af haab og længsel
Fra jordens løgn og fra jordens trængsel.

Men saa jeg noget i tidens strid
Som værd et arbeide, værd en tanke,
— Foruten derpaa at lægge flid

At mad og klæder til kroppen sanke, —
Da vilde let jeg et maal dog finde,
Og kjæmpe derfor og seier vinde!

Er det ikke som et profeti i de siste strofer? I O.F.s grunnsetninger fant han det «som var verd et arbeid, verdt en tanke foruten derpå å legge flid — at mat og klær til kroppen sanke.»

Og i sannhet, han ble en stor O.F. Han øste av sitt rike sinn og varme hjerte, sine lyriske og dikteriske evner, sin oratoriske begavelse, sin store viden og sin personlige innflytelse.

Intet sparte han, alt ga han for å tjene Ordenen. Han hadde funnet et mål som var verdt hans kamp og han seiret.

Vi takker for det han fikk utrettet og vi vil alltid minnes ham i V.K. & S.

Fra Rebekkaloge nr. 5 De syv Stjerner, Bergen.

Torsdag den 21. august gjenopptok logen sin årlige kjøretur med etterfølgende middag for sine gamle venner.

Kl. 11.30 var 25 gamle og en hel del søstre framme ved Mildebiles bussholdeplass, en av bussene var leiet for anledningen. Turen gikk til Lønningen i Fana, ca. 1 times busstur.

Det var strålende varmt vær og de gamle frydet seg over igjen å kunne være på tur med Rebekkasøstrene.

Den gode middag ble servert i Bergens Ynglingeferienings feriehem. Etterpå ble det drukket kaffe. Der var god underholdning og stemningen den hele tid utmerket.

I 7-tiden var de igjen tilbake i byen og alle var enig om at det hadde vært en vellykket og hyggelig dag.

Søndag den 24. august hadde Rebekkasøstrene innbudt barna på Småbarns Sommerstuer til sjokolade og kaker i vår hytte på Sletten i Fana. Småbarns Sommerstuer ligger 25 minutters spasertur fra hytten. I 12-tiden kom barna bilende med søster og pleiersker til Sletten. En del Rebekkasøstre var med i bussen og tok også hånd om dem. Der var i alt 20 barn i alderen 2—5 år. Været var også denne dag varmt og strålende og barna, mest gutter, var kledd i en liten sæledrakt. De var bedårende søte og vant alles hjerter.

Da hytten ligger like ved sjøen ble de elleville av begeistring ved synet av den og de mange seilbåter og skip som passerte mens de var her.

Vi hadde dekket bordet på terrassen og de fikk sjokolade og kaker så meget de kunne spise. Så ble de voksne traktert og der ble sunget og lekt med barna. De kunne mange sanger og leker og var snille og veloppdragne.

Skrevetær.

MØTE I OKTOBER

Rebekkaloge nr. 1 St. Sunniva, Oslo.

12910219,30 = + 7, 129102319,30 0 + 1.

Rebekkaloge nr. 2 Urania, Oslo.

12910619,30 = + 4, 129102019,30 0 + 3.

Rebekkaloge nr. 3 Vaar, Stavanger.

12910919 = + 3, 129102319 = 20 = + 3
12911619 = + 2.

Rebekkaloge nr. 4 Pax, Trondheim.

12910919,15 = + 1, 129102319,15 = + 1.

Rebekkaloge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.

12910919,30 = + 2, 129102119,30 0 + 1.

Rebekkaloge nr. 9 Caritas, Oslo.

129101319,30 0 + 1, 129102719,30.

NYE MEDLEMMER

Rebekkaloge nr. 1 St. Sunniva, Oslo.

Aagot Margit Jakobsen, Johan Svendsensgate 9, Oslo.

Rebekkaloge nr. 3 Vaar, Stavanger.

Margit Bugge Jensen, Kong Karlsgate 25, Stavanger.

Anne Katrine Åse, Bjørnøgaten 15, Stavanger.

Helene Randine Hveberg, Solaveien 16, Sandnes.

Gyda Elvire Øgland, Eidsvoldsgate 42, Sandnes.

Rebekkaloge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.

Frk. Anna Louise Evensen, Øvre Sandviksvei 3, Bergen.

NYE KANDIDATER

Rebekkaloge nr. 1 St. Sunniva, Oslo.

60 38 50 46 44 38 54 — 26 6 22 22 52 26 —
f. 30/6-1898 — 32 24 38 32.

Rebekkaloge nr. 6 St. Veronika, Ålesund.

50 26 20 — 30 52 22 26 44 34 52 — 40 12 24

22 32 38 50 — 24 52 34 — 38 60 34 48 18 60

— f. 15/1 1896 — 60 60 38 52 24 20 34 54.

50 26 20 — 36 60 26 48 26 52 22 46 52

— 24 22 26 60 34 54 — 58 52 46 26 52 34 22

10 — 60 60 58 52 24 20 34 54 — f. 22/3-1896.

50 26 20 — 38 32 18 44 24 52 — 44 18 52 26

24 52 54 — 60 60 38 52 24 20 34 54 — f. 3/12-

1899.

50 26 40 — 44 34 48 52 58 42 6 26 48 — 52

38 38 52 50 24 52 34 — 60 60 38 52 24 20 34 54

— f. 8/7-1919.

50 26 40 — 34 52 38 58 — 32 38 24 52 34 —

60 60 38 52 24 20 34 54 — f. 28/10-1894.

Rebekkaloge nr. 9 Caritas, Oslo.

50 26 20 — 32 38 44 18 44 60 — 50 26 32 54

60 46 38 — 32 24 38 32 — f. 13/12-1890.

ERINDRINGSLISTE

7. oktober fyller str. Ebba Dahl, medl. av Rebekkaloge nr. 4 Pax 60 år.

10. oktober fyller str. Gunda Halsnes, medl. av Rebekkaloge nr. 2 Urania 70 år.

12. oktober fyller str. Ingrid Jåsund, medl. av Rebekkaloge nr. 3 Vaar 50 år.

12. oktober fyller str. Klara Endresen, medl. av Rebekkaloge nr. 3 Vaar 50 år.

14. oktober fyller str. Inga Langeland, medl. av Rebekkaloge nr. 9 Caritas 70 år. Str. Langeland tilbringer dagen i U.S.A.

3. november fyller str. Margit Soelberg Skat.M. i Rebekkaloge nr. 9 Caritas 50 år.

10. november fyller str. Emily Wang medl. av Rebekkaloge nr. 9 Caritas 75 år.

28. november fyller str. Kaia Tunge, medl. av Rebekkaloge nr. 3 Vaar 70 år.

LES ANNONSENE

AAGOT BØHM

BLOMSTERHANDEL OG KRANSEBINDERI

Etablert 1880

Olaf Ryes plass 1

Telefon 37 06 02

KABA

Restauranten med
det gode lunsjbord

Stortingsgt. 28, Oslo
Telefon 41 05 08

Tjomslands Begravelsesbyrå a/s

Inger Aronsen Tjomsland

Thv. Meyersgt. 33, vis à vis Paulus kirke
Telefon 37 17 50. Privat 37 00 01

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster i

LA FLEUR

Blomsterforretning

Innehaver: Fru Dagmar Halvorsen

Øvre Slottsgt. 7 (inng. Prinsens gt.)
Telefon 42 20 72, privat 46 34 20

Redaktør: Ragnhild Evjen.

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen. Oslo.